

Sygn. akt II Ca 290/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 6 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSR del. Anna Kruk SSO Renata Starczewska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 06 października 2016r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa L. P.

przeciwko M. K. (1)

o zachówek

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Jarocinie

z dnia 10 grudnia 2015r. sygn. akt I C 119/15

oddala apelację.

SSR del. Anna Kruk SSO Wojciech Vogt SSO Renata Starczewska

II Ca 290/16

UZASADNIENIE

Powódka L. P. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. K. (1) kwoty 12.916,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się wyroku z tytułu zapłaty zachowku po spadkodawcy Z. K.. W uzasadnieniu wskazała, że pozwana odziedziczyła w całości spadek po swoim ojcu Z. K., którego powódka jest wnuczką. Zmarły w chwili śmierci był żonaty z M. K. (2) i spadkodawca oprócz pozwanej M. K. (3) miała jeszcze troje dzieci: G. K., K. K. i M. K. (4). Powódka jest córką pozwanej. Swoje prawo do zachowku odziedziczyła po żonie spadkodawcy, po której nabyła spadek w całości. Także dzieci zmarłego G., K. i M. przekazali jej przysługujące im wierzycelności z tytułu zachowku.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując na zarzut przedawnienia.

Sąd Rejonowy w Jarocinie wyrokiem z dnia 10 grudnia 2015 r. zasądził od pozwanej M. K. (1) na rzecz powódki L. P. kwotę 12.916,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi od daty uprawomocnienia się wyroku i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożyła pozwana zaskarżając wyrok w całości. Zarzuciła naruszenie prawa materialnego polegające na nieuwzględnieniu zarzutu przedawnienia roszczenia zachowkowego (art. 1007 k.c.) i niewłaściwego oszacowania wartości spadku.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Pozwana błędnie wskazuje datę początkową od której biegnie termin przedawnienia. W apelacji podaje, że data ta jest data otwarcia spadku. Dlatego też błędnie przyjmuje, że roszczenie powódki uległo przedawnieniu, skoro od daty otwarcia spadku upłynęło ponad 10 lat.

Zgodnie jednak z art. 1007 § 1 k.c. roszczenia uprawnionego z tytułu zachowku przedawniają się z upływem lat pięciu od ogłoszenia testamentu. Ogłoszenie testamentu – co jest okolicznością niesporną i wynikającą z dokumentu – nastąpiło w dniu 8 października 2010 r. W tej dacie obowiązywał przepis, który przewidywał, że roszczenie uprawnionego z tytułu zachowku przedawnia się z upływem lat trzech od daty ogłoszenia testamentu. W tej sytuacji roszczenie powódki przedawniłoby się z upływem dnia 8 października 2013 r.

Jednak w dniu 18 marca 2011 r. została uchwalona zmiana ustawy Kodeks cywilny (Dz. U. 2011.85.458) – w tym zmiana art. 1007 k.c. - która weszła w życie (zgodnie z art. 9 tej ustawy) w dniu 18 marca 2011 r.

W tej dacie – co jest ważne - roszczenie powódki nie było jeszcze przedawnione.

W ustawie zmieniającej kodeks cywilny nie tylko zmieniono treść art. 1007 § 1 k.c. ale także w art. 8 tej ustawy rozciągnięto działanie tej ustawy w czasie. Mianowicie w jej art. 8 stwierdzono, że do roszczeń, o których mowa w art. 1007 ustawy, o której mowa w art. 1, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nie przedawnionych, stosuje się przepisy tego artykułu w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Zgodnie więc z tym przepisem roszczenie powódki przedawnia się z upływem lat 5 od daty ogłoszenia testamentu, czyli od dnia 8 października 2010 r. Pozew wpłynął do Sądu w dniu 23 stycznia 2015 r. , czyli około ośmiu miesięcy przed upływem terminu przedawnienia

Podniesiony więc przez pozwaną zarzut jest zupełnie bezzasadny.

Pozwana również niezasadnie podnosi, że Sąd ustalił wartość mieszkania w sposób niewłaściwy. Pozwana zapomina, że w dniu 18 czerwca 2015 r. oświadczyła przed Sądem, że nie kwestionuje wartości mieszkania podanej w pozwie na kwotę 80.000 zł.

Zasądzenie roszczeń zachowkowych nie jest również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 5 k.c.). Pozwana pobiera miesięczne świadczenie pielęgnacyjne w wysokości 1453 zł i prowadzi gospodarstwo domowe

wspólnie z mężem, który pobiera rentę chorobową w wysokości 2.111,18 zł i synem, który otrzymuje rentę socjalną w wysokości 643 zł. Cała rodzina dysponuje więc dochodem w wysokości 4.207 zł. Ponadto pozwana odziedziczyła 1/2 mieszkania o wartości 40,.000 zł. Może więc zrealizować roszczenie zachowkowe.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji.

Renata Starczewska Wojciech Vogt Anna Kruk